

Anouck Meier: van podcast tot protest

Anouck Meier is een creatieve duizendpoot uit West-Vlaanderen die niet terugschrikt om haar stem te laten horen. Buiten haar cursussen, podcasts *Werk & Leven* en *Ampersand Rebel Rants* én haar inspirerende Instagrampagina was ze onlangs ook de stem van duizenden vrouwen die verontwaardigd waren over de uitspraken van minister van justitie Vincent Van Quickenborne. En dat terwijl ze momenteel ook een boek schrijft over hoe de systemen in onze samenleving vrouwen in de kou laten staan. Maar wij konden haar, ondanks haar drukke agenda, toch even strikken.

Anouck, je lijkt wel duizenden balletjes in de lucht te houden. Maar hoé doe je dat?

‘Al ploeterend, zoals iedereen (*lacht*). Ik ben inderdaad betrokken bij veel verschillende projecten, maar ik wil niet de indruk wekken dat alles bij mij zo vlot verloopt. Mensen waarderen vaak mijn podcast omdat het net heel herkenbaar is, en ze beseffen dat ze niet alleen worstelen. Ik beschouw mezelf zeker niet als het perfecte rolmodel. Voor mij is het gewoon noodzakelijk om veel dingen te doen, en dat heb ik lang als iets vreemds beschouwd. Maar nu focus ik me voorlopig wel vooral op mijn boek.’

Kan je wat meer vertellen over dat boek?

‘Mijn boek komt uit begin 2024. Eigenlijk wil ik structurele problemen rond werk en de druk die vrouwen ervaren zichtbaar maken, en een dialoog op gang brengen. Ik hoop stilletjes dat er veel vrouwen zich in herkennen, dat het een aanleiding gaat zijn om over die druk te praten. Want de dialoog is de eerste stap naar verandering. Als je op je eiland zit en probeert van dag op dag te overleven in deze gekke ratrace, ben je te uitgeput om te beseffen wat voor circus het eigenlijk is. Maar de druk die vrouwen ervaren is geen individueel probleem, het is een structureel probleem.’

'Als je op je eiland zit en probeert van dag op dag te overleven in deze gekke ratrace, ben je te uitgeput om te beseffen wat voor circus het eigenlijk is'

Het ligt dus niet aan mij? Zijn we collectief aan het verzuipen?

‘Het probleem zit veel meer in de ideeën en de veronderstellingen die leven rond hoe we tijd moeten organiseren. Hoe anderen vinden dat jij het huis moet runnen of carrière moet maken. Je moet eigenlijk het grotere geheel in vraag stellen. Klopt het wel dat keihard werken een deugd is? Moeten we allemaal 60 uren werken om een goede ondernemer te zijn? En hoe komt het dat ik - naast alles wat ik gaande moet houden in mijn carrière - nog een gigantische lijst heb met dingen die ik moet doen, zoals: tandartsafspraken maken, zorgen dat er potloden in huis zijn, ... Hoe komt het dat die dingen er bij vrouwen allemaal nog bijkomen, maar dat het bij hun partners toch een ander verhaal lijkt. Daar zijn andere verwachtingen. Het systeem zit fout.’

© **Ellen van den Bouwhuyse**

Maar waar is het dan fout gelopen?

‘In de jaren ’70 zijn vrouwen massaal op de arbeidsmarkt geduwd, maar de mannen hebben niet in gelijke mate de omgekeerde beweging gemaakt. Dus al het zorgwerk is nog steeds voor ons. Willen we onze kinderen en ouders in leven houden, dan moet dat natuurlijk gebeuren. Dat kan je niet uitstellen of laten liggen. Eigenlijk hebben vrouwen er dus nog een tweede job bijgekregen. Is het dan raar dat we ons compleet overweldigd voelen, dat we geen tijd hebben voor onszelf en in burn-outs belanden?’

‘Doe zeker aan zelfontwikkeling maar onthoudt dat het idee dat het allemaal te fixen is op individueel niveau, je reinste *bullshit* is’

Kan je dan zelf niks doen?

‘Ik ben helemaal voor zelfontplooiing. Maar toen ik begon als ondernemer dacht ik dat ik heel veel bezig zou zijn met het zo efficiënt mogelijk tijd organiseren. Mijn voormalig collega en ik hebben elk boek onder de zon gelezen dat ging over *time management*. Dat ging over vroeger opstaan, *bullet journals*, lijstjes maken, dingen automatiseren. Bij het maken van onze eerste cursus ‘Baas over eigen tijd’, vielen onze oogkleppen af. We deden een bevraging aan het begin van de cursus om te horen waar mensen, voornamelijk vrouwen, zaten in hun traject en waar ze mee worstelden. Wij zaten echt te janken achter onze computer, die antwoorden van die vrouwen waren zo deprimerend. Zij vroegen niet om me-time, of een beter beheerde agenda (*zucht*). Ze zeiden dat het water hen aan de lippen stond, en dat ze niet meer wisten wat of hoe. Dan besef je dat al die literatuur rond ‘fix je agenda en koop een

planner' helpt om een beetje efficiënter door de *shit* te geraken die mensen van jou verwachten, maar het helpt je geen millimeter verder bij wat jij zelf wil. En als het je niet allemaal lukt, denk je dat het aan jou ligt. Dan denk je: 'als ik maar hard genoeg mijn best doe, als ik maar voldoende trucjes uit het boekje toepas, ... dán komt er licht aan het einde van de tunnel'. Dus doe zeker aan zelfontwikkeling maar onthoudt dat het idee dat het allemaal te fixen is op individueel niveau, je reinste *bullshit* is.'

Maar het wordt op een gegeven moment beter? Als je kinderen uit de pampers of uit huis zijn? Dan valt toch een heel deel van de zorg weg?

'Natuurlijk komt in de periode waarin je kleine kinderen in huis hebt heel veel samen. Je bent waarschijnlijk aan het bouwen aan je carrière en dan plots word je moeder. Er verandert heel veel, dat kind is daar en daar moet voor gezorgd worden. Dus ja die jaren zijn erg zwaar. Maar toen ik research deed voor mijn boek verscheen er een artikel in de krant over grootmoeders. Daaruit blijkt dat zij ook niet meer weten uit welk hout pijlen te maken omdat zij ook nog werken en ondertussen komen er kleinkinderen. Hun eigen kinderen zitten vaak met de handen in het haar om alles rond te krijgen omdat er bijvoorbeeld geen adequate kinderopvang is. Dus de grootmoeders proberen te helpen en werken zich dan ook nog eens te pletter. Ik vraag me af wanneer het eindelijk beter zal zijn. Misschien als we dood zijn? Misschien gaan we dan rust vinden. Dat kan toch niet meer dat we dit gewoon aanvaarden.'

'Ik vraag me af wanneer het eindelijk beter zal zijn. Misschien als we dood zijn? Misschien gaan we dan rust vinden'

© Ellen van den Bouwhuyse

Daar zit toch ook een grote politieke verantwoordelijkheid?

‘Absoluut, maar in de politiek is er een gebrek aan een langetermijnvisie. Politici zijn erg gefocust op de verkiezingshorizon. Ik vind het ongelooflijk dat er met zo’n minachting gesproken wordt over huismoeders en vrouwen. Denk maar aan de uitspraken van Van Quickenborne. De mensen die beslissingen moeten maken over hoe wij leven en werken, kijken op ons neer. Vertel mij hoe er goede beslissingen kunnen genomen worden als er al geen fundamenteel basisrespect is? En als er niet gezien wordt hoe ernstig de problemen zijn en hoe moeilijk mensen het hebben? En ik weet dat ik heel geprivilegieerd ben, en dat veel mensen en vrouwen het echt moeilijk hebben. Maar dat wil niet zeggen dat ik me niet kwaad kan maken. Maar kwade vrouwen zijn sociaal onwenselijk, he.

Als je als vrouw op de tafel klopt dan ben je een hysterische teef, en als je als man op de tafel klopt ben je doortastend en kordaat. Het is niet alleen roepen om vooruitgang te maken, maar het is op de duur ook roepen om niet terug achteruit te gaan. Dat is nog het meest zorgelijke van al, dat er over alle verworvenheden die er al gekomen zijn – en dat zijn er wel wat – geen garanties zijn dat die blijven bestaan.’

Ik vind het ongelooflijk dat er door politici met zo’n minachting gesproken wordt over huismoeders en vrouwen. Hoe kunnen er goede beslissingen genomen worden als er geen fundamenteel basisrespect is?!

Is jouw boek dan een soort manifest?

Ik wil vooral die dialoog op gang brengen. Geen idee of het mij gaat lukken maar als ik erover spreek met andere vrouwen stemt het mij gelukkig en hoopvol omdat er direct in die gesprekken veel naar boven komt dat anders niet ter sprake zou komen. En ik hoop dat vrouwen echt gaan beseffen dat het niet aan hen ligt. In de opvolger van mijn cursussen zal het ook gaan over hoe collectief dit probleem kan aangepakt worden. Door bijvoorbeeld te betogen en door te blijven roepen. Maar dat is voor later, eerst het boek afwerken (*lacht*).’

Wil je meer info of het boek al pre-orderen? [Klik hier!](#)

Femma vzw

Urbain Britsierslaan 5
1030 Brussel
Tel: 02 246 51 11

[Contacteer ons](#)

